

Türkçe Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitim İhtiyaçları Turkish Teachers' Needs for In-Service Training

Atilla Dilekçi¹

¹ dilekciatilla@gmail.com

Makale Bilgileri

Geliş Tarihi (Received Date)

11.08.2021

Kabul Tarihi (Accepted Date)

27.12.2021

**Sorumlu Yazar*

Atilla Dilekçi
Bolu İl Millî Eğitim
Müdürlüğü, Bolu, Türkiye
dilekciatilla@gmail.com

Öz: Bu araştırmanın amacı, Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarını belirlemektir. Araştırma tarama modeline göre yürütülmüştür. 98 Türkçe öğretmenine hizmet içi eğitim ihtiyaçları anketi uygulanmıştır. Öğretmenlere uygulanan anketlerden elde edilen veriler SPSS 23.0. programıyla analiz edilmiştir. Bu veriler betimsel ve karşılaştırmalı istatistikler kullanılarak alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür temalarına göre üç boyutta incelenmiştir. Araştırma sonucunda elde edilen bulgulara göre öğretmenlerin daha çok etkili iletişim ardından okuma, yazma, konuşma yöntem ve teknikleri eğitimlerine ihtiyaç duydukları belirlenmiştir. Ayrıca öğretmenlerin diksiyon ve beden dili konularında kendilerini geliştirmek istedikleri anlaşılmaktadır. COVID-19 salgınıyla birlikte eğitimde dijitalleşmenin artmasına ve eğitimde teknoloji kullanımının yaygınlaşmasına paralel olarak hem kadın hem de erkek öğretmenlerin bilgi ve iletişim teknolojileri konularında hizmet içi eğitim talepleri de artmıştır. Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarında cinsiyete ve hizmet yılına göre anlamlı bir fark bulunmamıştır. Genel olarak öğretmenlerin değişime açık oldukları ve bilgilerini güncellemek istedikleri söylenebilir. Araştırmada belli aralıklarla öğretmenlerin eğitim ihtiyaçlarının belirlenerek hizmet içi eğitimlerin planlanması önerilmiştir.

Anahtar kelimeler: Hizmet içi eğitim, eğitim ihtiyaçları, mesleki gelişim, Türkçe öğretmenleri

Abstract: The aim of this research is to determine the in-service training needs of Turkish teachers. The research was carried out according to the scanning model. An in-service training needs questionnaire was applied to 98 Turkish teachers. Data obtained from the questionnaires analyzed by the SPSS 23.0. program. The data were analyzed using descriptive and comparative statistics based on three themes: field knowledge, professional knowledge, and general knowledge. The results showed that participants needed training in effective communication and reading, writing, and speaking methods and techniques. It is also understood that teachers want to improve themselves in diction and body language. An increase in digitalization and the widespread use of technology in education parallel with the COVID-19 pandemic, in-service training demands of both female and male teachers on information and communication technologies have also increased. There was no significant difference in the in-service training needs of Turkish teachers according to gender and experience. In general, it can be said that teachers are open to change and want to update their knowledge. In the research, it has been suggested to plan in-service trainings by determining the training needs of teachers at regular intervals.

Keywords: In-service training, training needs, professional development, Turkish teachers

Dilekçi, A. (2022). Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(2), 186-197. <https://doi.org/10.17556/erziefd.981621>

Giriş

Eğitim her yaş dönemi ve her meslek grubu için sürekli olan bir süreçtir. Yaşam boyu devam eden bu eğitim, insanın bilgi ve becerilerinin gelişimi için gereklidir. Eğitimin rehberi konumundaki öğretmenlerin, öğretim çabalarının amacına ulaşması için öncelikle kendi eğitimlerinin yeterli düzeyde olması gerekir. Öğretmen adayları lisans döneminde alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür alanında eğitimler görmektedir. Öğretmenler edindiği bu bilgi ve becerilerle mesleğe başlamaktadır. Fakat zaman içinde yaşanan gelişmeler nedeniyle öğretmenlerin bilgileri yetersiz, becerileri çağın gerisinde kalabilmektedir (Şahin, 2013). 21. yüzyılda eğitim ve öğretimde yaşanan değişim öğretmenlerin sürekli olarak kendilerini güncellemelerini zorunlu kılmıştır.

Geçmiş zamanlarda bilginin sabit olduğu inancına bağlı olarak öğretmenler lisans eğitiminde edindiği bilgiler ile meslek yaşamını sürdürebilmiştir. Öğretmenlerden beklenen edindiği bilgileri aynen aktarmasıydı. Bilginin hızlı değişimi ve teknolojik gelişmeler öğretmenin artık günceli takip etmesini zorunlu kılmıştır (Dilekçi, 2021). Bu da öğretmenlerin mesleki kariyerleri boyunca gelişim içinde olmaları gerektiği anlayışını ortaya çıkarmıştır. Bu anlayışa göre öğretmenlerin mesleğini uzmanlık düzeyinde

sürdürebilmeleri içinde buldukları çağ becerilerini edinip etkili kullanmalarına bağlıdır.

Değişim, bilgi ve teknolojideki gelişmeler öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitimleri ortaya çıkarmıştır. Hizmet içi eğitim; kamu veya özel kurumlardaki personelin, mesleğe girişten emekliliğe kadar iş verimliliklerini arttırmak; bilgi ve becerilerini güncellemek, yeni durumlara karşı uyumlu olmalarını sağlamak ve üst görevlere hazırlamak için yapılır (MEB, 1988). Hizmet içi eğitimler çalışanın yeterlilikleri ile yaptığı işin gerektirdiği nitelikler arasındaki farkı gidermeye yönelik yapılan geliştirici faaliyetlerdir (Budak, 1998). Budak (1999)'a göre öğretmenler için hizmet içi eğitim; eğitimde hedeflenen standartlara ulaşmak için öğretiminin gerekli olduğu düşünülen bilgi ve becerilerin öğretmenlere kazandırılmasını hedefleyen süreçler bütünüdür. Hizmet içi eğitimler görev başında yapılması dolayısıyla “yaparak” ve “deneyimleyerek” daha somut ve kalıcı öğrenmeler edindirmeye imkân vermektedir (Tortop, 1994). Hizmet içi eğitim, kısaca meslek çalışanlarına zamanın gerektirdiği niteliği kazandırmadır (Babacan ve Özey, 2016). Bu eğitimler öğretmenlerin sürekli gelişimini desteklemek üzere kurgulanmıştır (Gültekin ve Çubukçu, 2008). Bu bilgilerden hareketle hizmet içi eğitim şöyle tanımlanabilir: Meslekteki bireye çağın ihtiyaçları, mesleğin gereklilikleri, işle ilgili

değişen uygulamaları ve güncel bilgileri vermek üzere gerçekleştirilen eğitimlerdir.

Öğretmen yeterliklerinin artırılması, becerilerinin gelişimi için lisans eğitimlerinin ve görev sürecindeki eğitimlerin birbirini tamamlaması gerekir (Saban, 2000). Her meslek için hizmet içi eğitimler önemli olmakla beraber öğretmenlik mesleği için bu eğitimlerin ayrı bir önemi vardır. Varış (1973)'a göre bu önem; öğretmenlerin devletin eğitim politikasını uygulaması ve toplumun beklediği insan tipini yetiştirme sorumluluğundan gelmektedir. Bu meslek grubunun üzerine yüklenen sorumluluklar dikkate alındığında hizmet içi eğitimler oldukça önemlidir.

Öğretmenler, meslek yaşamları boyunca farklı bölge okullarında çeşitli öğrencilerle karşılaşmaktadır. Bunlar; değişik yaş gruplarında, farklı bilişsel düzeylerde ve çeşitli sosyo-ekonomik yapıda olabilmektedir. Öğretmenler birbirinden farklı gruplarla karşılaştığında; insan yapısına, coğrafi şartlara göre yaklaşım sergilemeli, duruma göre çeşitli strateji ve yöntemlerden yararlanmalıdır (Seferoğlu, 2003). Öğretmenlerin okullarda karşılaştıkları öğrenci gruplarının çeşitliliği, bilişsel düzeylerinin farklılığı dikkate alındığında öğretmenlerin bu konularda desteklenmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Bu sayede öğretmenlerin yetkinliği artırılarak okullardaki öğretimin niteliği artırılabilir.

Öğretmenler için yapılan hizmet içi eğitimler çeşitli amaçlara yönelik düzenlenmektedir. Bunlar; lisans döneminden kalan öğrenme eksikliklerini gidermek (Gültekin ve diğerleri, 2010), okula yeni başlayan bir öğretmene kurum kültürü kazandırmak ve uyum sağlamasını kolaylaştırmak (Baskan, 2001), mesleki ve teknolojik alandaki yeni gelişmelerden haberdar etmek ve bu bilgi ve becerileri edindirmektir. Ayrıca zaman içerisinde oluşabilecek mesleki tükenmişliğin önüne geçmek için motivasyonu artırıcı eğitimler yapılabilmektedir.

Hizmet içi eğitimlerin bir diğer nedeni de süreç içerisinde değişen öğretmen rolleri ve öğretmene yüklenen yeni görevlerin tanıtımı, iş ve işlem basamaklarının öğretilmesidir. Millî Eğitim Bakanlığının öğretmenden beklentilerinin karşılanması ve verilen görevlerin tam olarak yerine getirilebilmesi için bu eğitimler yapılabilmektedir.

Belli dönemlerde eğitim felsefesi ve öğretim programları güncellenmektedir. Bu güncellemelerin amacına ulaşması için yeni öğretimsel bakışın öğretmenlere anlatılması gerekir. Bu değişimlerin okullarda hayat bulması ancak öğretmenlerin bunları bilip okullarda uygulaması ile mümkündür. Eğitimde yapılan reformların başarılı olması öğretmenlerin yeni görev ve sorumluluklarını tam olarak öğrenmesi ve buna uygun davranması ile mümkündür (Cherubini ve diğerleri, 2002). Yeniliklerin amacına ulaşması ve uygulamada birlik sağlanması için süreç içerisinde eğitimler yapılmaktadır.

Hizmet içi eğitimlerin birincil amacı öğretim niteliğini artırmak, ikincil amacı öğretmenlerin mesleki ve bireysel gelişimini sağlamaktır. Bu eğitimler öğretmenlerin bilimsel, eğitsel ve bireysel niteliklerini artırılmasına ve uzman olarak gelişimine imkân verir (Haris, 1989). Dolayısıyla bu eğitimler öğretmenlere mesleki doyum sağlamaktadır. Ayrıca sınıf içi etkileşimi ve okul iklimini olumlu etkilemektedir.

Hizmet içi eğitimlerin öğretmenlik mesleğinde gerekliliği açıktır. Öğretmen ihtiyaçlarının çağın gereksinimlerine göre belirlenmesi ve onların öğrenme eksikliklerini gidermek için gerekli adımların atılması önemlidir. Bu ihtiyaçlar

belirlenirken iyi bir planlama ile öğretmenler için teorik bilginin yanında uygulamaya dönük eğitimlerin düzenlenmesi faydalı görülmektedir (Cemaloğlu, Kukul, Üstündağ, Güneş ve Arslangilay, 2018). Bu durumda önemli olan öğretmenlerin kendilerini geliştirmek istedikleri konuları belirlemektir. Buna yönelik sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları (Ergin ve diğerleri, 2012; Karadağ, 2015; Serin ve Korkmaz, 2014; Şahin, 2013; Turgut, 2012; Uçar ve diğerleri, 2007), okul öncesi öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları (Şen, 2011); müzik öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları (Öztürk ve Öztürk, 2019); coğrafya öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları (Babacan ve Özey, 2016); fizik öğretmenlerinin hizmet içi eğitimlere yönelik görüşleri (Gönen ve Kocakaya, 2005); biyoloji öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları (Öztürk Akar, 2007); çeşitli branş öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları ve görüşleri (Cemaloğlu, Kukul, Üstündağ, Güneş, ve Arslangilay, 2018); okul yöneticilerine ve öğretmenlere verilen hizmet içi eğitimlerin incelenmesi (Erdem ve Şimşek, 2013); ilköğretim öğretmenlerinin hizmet içi eğitime yönelik algı ve beklentilerinin incelenmesi (Baştürk, 2012); araştırılmıştır. Ayrıca hizmet içi eğitimin kurum ve çalışanlar üzerine etkileri (Selimoğlu ve Biçen Yılmaz, 2009); hizmet içi eğitimlerin kurum içi iletişim aracı olarak kullanılması (Gürel, 2009); hizmet içi eğitimlerin teknolojiler yoluyla gerçekleştirilmesi için e-hizmet içi eğitim (Yılmaz ve Düğenci, 2010) çalışmaları yapılmıştır. Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesine yönelik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Türkçe öğretmenlerin meslek yaşamlarında ihtiyaç duydukları öğrenme konularının belirlenmesi öğretmenlerin yetkinliklerinin artırılmasına yönelik işlevsel bir hizmet içi eğitim programlarının oluşturulması açısından önemlidir.

Araştırmanın Amacı

Araştırmada Türkçe öğretmenlerinin meslek yaşamına girdikten sonra ihtiyaç duydukları eğitimlerin, bilgi ve becerilerini güncellemeleri için öğrenmek istedikleri konuların belirlenmesi amaçlanmaktadır. Türkçe öğretmenlerinin alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür konularındaki eğitim taleplerinin belirlenmesi onların gelişimine yönelik eğitimlerin planlanması açısından önemlidir. Bu belirlemelerden hareketle işlevsel bir hizmet içi öğretim programı oluşturulabilir (O'Sullivan, 2001). Bu durum dikkate alındığında Türkçe öğretmenlerinin görev sürecinde eğitim ihtiyaçlarını inceleyen bir araştırmanın hizmet içi eğitim planlayıcılarına yol gösterici olacağı düşünülmüştür.

Araştırmanın Problem Cümlesi

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları nelerdir?

Alt Problemler

- Türkçe öğretmenleri hangi hizmet içi eğitimlere ihtiyaç duymaktadır?
- Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları onların cinsiyetlerine göre bir farklılık göstermekte midir?
- Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları onların hizmet yılına göre bir farklılık göstermekte midir?

Yöntem

Araştırmanın Modeli/ Deseni

Bu araştırma Türkçe öğretmenlerinin eğitim ihtiyaçlarını belirlemek üzere nicel araştırma yöntemlerinden tarama çalışmasına göre desenlenmiştir. Tarama çalışmalarında, belirli bir grubun özelliklerine yönelik veriler toplanır. Ulaşılan veriler üzerinden değişkenler arasındaki farklılıklar incelenir (Karasar, 2012). Araştırmada öğretmenlerin hizmet içi eğitimlere ilişkin ihtiyaçları ortaya konulmuş ve çeşitli değişkenler açısından durum karşılaştırmalı olarak incelenmiştir.

Evren-Örneklem

Araştırma evrenini, 2020-2021 Eğitim-Öğretim Yılında Bolu il merkezindeki ortaokullarda görev yapan Türkçe öğretmenleri oluşturmuştur. Araştırmada örnekleme yoluna gidilmemiş, evrenin bütününe ulaşılmaya çalışılmıştır. 108 öğretmene ulaştırılan anket 102 öğretmen tarafından doldurulmuştur. Eksik veriler nedeniyle 98 Türkçe öğretmeninden elde edilen anket değerlendirmeye alınmıştır. Katılımcılara ait bilgiler Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Türkçe öğretmenlerine ilişkin bilgiler

Kişisel Bilgiler		f	%
Cinsiyet	Kadın	60	61
	Erkek	38	39
Hizmet Yılı	0-5 yıl	13	13
	6-10 yıl	29	30
	11-15 yıl	29	30
	16-20 yıl	20	20
	21-25 yıl	4	4
	26 yıl ve üzeri	3	3

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin 60’ı kadın, 38’i erkektir. Mesleki hizmet yılı olarak öğretmenlerin 13’ü 0-5 yıl, 29’u 6-10 yıl, 29’u 11-15 yıl, 20’si 16-20 yıl, 4’ü 21-25 yıl ve 3’ü 26 yıl ve üzeri deneyime sahiptir.

Verilerin Toplanması/Süreç

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimlerde İnsan Araştırmaları Etik Kurulunda (Protokol No. 2021/13) araştırma 01.02.2021 tarihli 2021/01 toplantısında etik olarak uygun bulunmuştur. Araştırma sürecinde yayın etiğine uyulmuştur.

Veri toplama araçları

Araştırmada araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu kullanılmıştır. Bu anket ile öğretmenlerin demografik özelliklerine (cinsiyet, hizmet yılı) ve hizmet içi eğitim ihtiyaçlarına yönelik bilgiler toplanmıştır. Anket maddelerinin oluşturulmasında ilgili çalışmalardan yararlanılmıştır. Bunun sonucunda iki alan uzman tarafından eğitim konuları ile ilgili bir sorudan oluşan anket hazırlanmıştır. Ankette kapsam geçerliğinin sağlanması için öğretmenlerde bulunması gereken temel nitelikler olan alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür belirlenmiştir. Bu temel niteliklerden alan bilgisi ile ilgili 8, öğretmenlik meslek bilgisi ile ilgili 12 ve genel kültür ile ilgili 8 eğitim konusu belirlenmiştir. Hazırlanan bu anket 10 öğretmene uygulanarak pilot uygulaması yapılmış, genel kültür ile ilgili 8 eğitim konusu 5’e düşürülmüş ve ankete

son hali verilmiştir. Anket alan bilgisi ile ilgili 8, öğretmenlik meslek bilgisi ile ilgili 12 ve genel kültür ile ilgili 5 olmak üzere 25 eğitim konusunu içermiştir. Yapılandırılmış bu anket çalışmasında öğretmenlerin eğitim görmek istedikleri konuları işaretlemesi yoluyla veriler toplanmıştır.

Anket, öğretmenlere ulaşım ve zaman planlaması ile ilgili oluşan ihtiyaçtan dolayı elektronik ortamda ulaştırılmıştır. Anket cevapları Google Forms üzerinde toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada 98 öğretmenden toplanan nicel veriler SPSS 23.0. paket programında analiz edilmiştir. Karşılaştırma analizlerinden hangilerinin kullanılacağı verilerin normal dağılımına göre belirlenir. 2 grubun karşılaştırılmasında veriler normal dağılmadığında Mann Whitney U testi; 3 ve üzeri grubun karşılaştırılmasında veriler normal dağılmadığında Kruskal Wallis H testi kullanılır. Bu araştırmada ulaşılan verilerin normal dağılımına bakılmış, verilerin normal dağılmadığı belirlenmiştir. Normallik dağılım sonuçları Tablo 2 ve Tablo 3’te verilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre elde edilen veriler normal dağılmadığından Mann Whitney U testi; hizmet yılı değişkenine göre elde edilen veriler normal dağılmadığından Kruskal Wallis H testi ile karşılaştırma analizleri yapılmıştır. İstatistiklerden yararlanılarak tablolar oluşturulmuş ve verilerin istatistiki dağılımları verilmiştir. Böylece öğretmenlerin alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültüre yönelik hizmet içi eğitim ihtiyaçları üzerine değerlendirmeler yapılmıştır.

Hangi tür analizlerin yapılacağına karar vermek için öğretmenlerin cinsiyet ve hizmet yılı verilerinin normallik dağılımı incelenmiştir. Öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının cinsiyet değişkenine göre normallik dağılımları Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Cinsiyete göre normallik dağılımı

Tema	Grup	İstatistik	Sd	p
Alan bilgisi	Kadın	0,282	60	,000
	Erkek	0,61	38	,000
Öğretmenlik meslek bilgisi	Kadın	0,203	60	,000
	Erkek	0,777	38	,000
Genel kültür	Kadın	0,292	60	,000
	Erkek	0,72	38	,000

Not. Sd = Serbestlik derecesi

Tablo 2’ye göre öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçları anketinde kadın ve erkek öğretmenlerin alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür frekansları normallik varsayımını karşılamamıştır ($p < 0,05$). Cinsiyet değişkenine göre temalar arasındaki karşılaştırma analizleri nonparametrik testlerden Mann Whitney U testi ile yapılmıştır.

Öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının hizmet yılı değişkenine göre normallik dağılımları Tablo 3’te gösterilmiştir.

Tablo 3’e göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları anketinde hizmet yılına göre gruplandırılan öğretmenlerin alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür frekansları normallik varsayımını karşılamamıştır ($p < 0,05$). Hizmet yılı değişkenine göre temaları karşılaştırmak için nonparametrik testlerden Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır.

Tablo 3. Hizmet yılına göre normallik dağılımı

Tema	Grup	İstatistik	Sd	P
Alan bilgisi	0-5 yıl	0,745	13	,002
	6-10 yıl	0,612	29	,000
	11-15 yıl	0,755	29	,000
	16-20 yıl	0,625	20	,000
	21-25 yıl	0,773	4	,620
Öğretmenlik meslek bilgisi	0-5 yıl	0,817	13	,011
	6-10 yıl	0,752	29	,000
	11-15 yıl	0,794	29	,000
	16-20 yıl	0,744	20	,000
	21-25 yıl	0,895	4	,406
	26 yıl ve üzeri	0,750	3	,000
Genel kültür	0-5 yıl	0,761	13	,002
	6-10 yıl	0,646	29	,000
	11-15 yıl	0,726	29	,000
	16-20 yıl	0,612	20	,000
	21-25 yıl	0,729	4	,024
	26 yıl ve üzeri	0,750	3	,000

Not. Sd = Serbestlik derecesi

Bulgular**Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular**

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. Türkçe öğretmenlerinin eğitim ihtiyaçları Tablo 4'te sunulmuştur.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve

Tablo 4. Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları

Tema	Eğitim İçeriği	f	%
Alan bilgisi	1. Etkili iletişim	30	31
	2. Okuma yöntem ve teknikleri	22	22
	3. Hızlı okuma teknikleri	22	22
	4. Yazma yöntem ve teknikleri	20	20
	5. Diksiyon	18	18
	6. Konuşma yöntem ve teknikleri	17	17
	7. Dinleme yöntem ve teknikleri	17	17
	8. Beden dili	16	16
Öğretmenlik meslek bilgisi	9. Dijital içerik üretme araçları	25	26
	10. Öğretim yöntem ve teknikleri	24	24
	11. Soru hazırlama teknikleri	24	24
	12. Eğitimde yeni yaklaşımlar	23	23
	13. Eğitim teknolojileri	22	22
	14. Rehberlik ve psikolojik danışma	17	17
	15. Öğretim materyali hazırlama	15	15
	16. Sınıf yönetimi	12	12
	17. Ölçme ve değerlendirme	11	11
	18. Öğrenme ve öğretme durumları	10	10
	19. Öğrenme psikolojisi	10	10
	20. Öğretim programının felsefesi ve amaçları	6	6
Genel kültür	21. Drama	23	23
	22. Medya okuryazarlığı	12	12
	23. Bilgi okuryazarlığı	12	12
	24. Değerler eğitimi	9	9
	25. Uluslararası sınavlar	7	7

genel kültür olmak üzere 3 ana tema ve 25 alt temada toplanmıştır.

Alan bilgisi

Öğretmenlerin, Türkçe eğitimi alan bilgisi ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. Araştırmaya katılan 98 öğretmenden 30'u etkili iletişim, 22'si okuma yöntem ve teknikleri, 22'si hızlı okuma teknikleri, 20'si yazma yöntem ve teknikleri, 18'i diksiyon, 17'si konuşma yöntem ve teknikleri, 17'si dinleme yöntem ve teknikleri ve 16'sı beden dili konularında hizmet içi eğitim talep etmiştir.

Öğretmenlik meslek bilgisi

Öğretmenlerin, öğretmenlik meslek bilgisi ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. Araştırmaya katılan 98 öğretmenden 25'i dijital içerik üretme araçları, 24'ü öğretim yöntem ve teknikleri, 24'ü soru hazırlama teknikleri, 23'ü eğitimde yeni yaklaşımlar, 22'si eğitim teknolojileri, 17'si rehberlik ve psikolojik danışma, 15'i öğretim materyali hazırlama, 12'si sınıf yönetimi, 11'i ölçme ve değerlendirme, 10'u öğrenme ve öğretme durumları, 10'u öğrenme psikolojisi ve 6'sı öğretim programının felsefesi ve amaçları konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymaktadır.

Genel kültür

Öğretmenlerin, genel kültür ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. Araştırmaya katılan 98 öğretmenden 23'ü drama, 12'si medya okuryazarlığı ve 12'si bilgi okuryazarlığı, 9'u değerler eğitimi ve 7'si uluslararası sınavlar konularında eğitim görmek istemişlerdir.

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının cinsiyet değişkenine göre nasıl dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Türkçe öğretmenlerinin cinsiyete göre eğitim ihtiyaçları Tablo 5'te sunulmuştur. Kadın ve erkek öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçları arasındaki farkın anlamlılığı nonparametrik testlerden Mann Whitney U testi kullanılarak karşılaştırılmış ve sonuçların anlamlı olmadığı belirlenmiştir. Karşılaştırma sonuçları Tablo 6'da sunulmuştur.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin cinsiyete göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür olmak üzere 3 ana tema ve 25 alt temada toplanmıştır.

Alan bilgisi

Araştırmaya katılan 60 kadın öğretmenden 21'i etkili iletişim, 16'sı hızlı okuma teknikleri, 14'ü okuma yöntem ve teknikleri, 14'ü diksiyon, 13'ü yazma yöntem ve teknikleri, 11'i dinleme yöntem ve teknikleri, 11 beden dili ve 10'u konuşma yöntem ve teknikleri konularında hizmet içi eğitim talep etmiştir.

Araştırmaya katılan 38 erkek öğretmenden 9'u etkili iletişim, 8'i okuma yöntem ve teknikleri, 7'si konuşma yöntem ve teknikleri, 7'si yazma yöntem ve teknikleri 6'sı hızlı okuma teknikleri, 6'sı dinleme yöntem ve teknikleri, 5'i beden dili ve 4'ü diksiyon konularında eğitim görmek istemiştir.

Öğretmenlik meslek bilgisi

Araştırmaya katılan 60 kadın öğretmenden 18'i soru hazırlama teknikleri, 17'si eğitimde yeni yaklaşımlar, 15'i dijital içerik üretme araçları, 14'ü eğitim teknolojileri, 14'ü rehberlik ve psikolojik danışma, 13'ü öğretim yöntem ve teknikleri, 9'u öğretim materyali hazırlama, 8'i sınıf yönetimi, 8'i öğrenme ve öğretme durumları, 6'sı ölçme ve değerlendirme, 6'sı öğrenme psikolojisi ve 4'ü öğretim programının felsefesi ve amaçları konularında hizmet içi eğitim talep etmiştir.

Araştırmaya katılan 38 erkek öğretmenden 11'i eğitimde yeni yaklaşımlar, 10'u soru hazırlama teknikleri, 8'i rehberlik ve psikolojik danışma, 6'sı dijital içerik üretme araçları, 6'sı eğitim teknolojileri, 6'sı öğretim materyali hazırlama, 5'i öğrenme ve öğretme durumları, 4'ü öğrenme psikolojisi, 4'ü sınıf yönetimi, 3'ü öğretim yöntem ve teknikleri, 2'si ölçme ve değerlendirme ve 2'si öğretim programının felsefesi ve amaçları konularında eğitime ihtiyaç duymuştur.

Genel kültür

Araştırmaya katılan 60 kadın öğretmenden 17'si drama, 8'i medya okuryazarlığı, 7'si bilgi okuryazarlığı, 7'si uluslararası sınavlar ve 3'ü değerler eğitimi konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymuştur.

Araştırmaya katılan 38 erkek öğretmenden 6'sı drama, 6'sı değerler eğitimi 5'i bilgi okuryazarlığı ve 4'ü medya okuryazarlığı konularında eğitime ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

Tablo 5. Cinsiyete göre Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları

Tema	Eğitim İçeriği	Kadın		Erkek	
		f	%	f	%
Alan bilgisi	1. Etkili iletişim	21	35	9	24
	2. Okuma yöntem ve teknikleri	14	23	8	21
	3. Hızlı okuma teknikleri	16	27	6	16
	4. Yazma yöntem ve teknikleri	13	22	7	18
	5. Diksiyon	14	23	4	11
	6. Konuşma yöntem ve teknikleri	10	17	7	18
	7. Dinleme yöntem ve teknikleri	11	18	6	16
	8. Beden dili	11	18	5	13
Öğretmenlik meslek bilgisi	9. Dijital içerik üretme araçları	15	25	10	26
	10. Öğretim yöntem ve teknikleri	13	22	11	29
	11. Soru hazırlama teknikleri	18	30	6	16
	12. Eğitimde yeni yaklaşımlar	17	28	6	16
	13. Eğitim teknolojileri	14	23	8	21
	14. Rehberlik ve psikolojik danışma	14	23	3	8
	15. Öğretim materyali hazırlama	9	15	6	16
	16. Sınıf yönetimi	8	13	4	11
	17. Ölçme ve değerlendirme	6	10	5	13
	18. Öğrenme ve öğretme durumları	8	13	2	5
	19. Öğrenme psikolojisi	6	10	4	11
	20. Öğretim programının felsefesi ve amaçları	4	7	2	5
Genel kültür	21. Drama	17	28	6	16
	22. Medya okuryazarlığı	8	13	4	11
	23. Bilgi okuryazarlığı	7	12	5	13
	24. Değerler eğitimi	3	5	6	16
	25. Uluslararası sınavlar	7	12	0	0

Tablo 6. Cinsiyete değişkenine göre öğretmenlerin hizmet içi eğitim analiz sonuçları

Tema	Grup	N	Sıra Ortalamaları	Sıra Toplamları	U	p
Alan bilgisi	Kadın	60	52,78	3166	943	,124
	Erkek	38	44,33	1684		
	Toplam	98				
Öğretmenlik meslek bilgisi	Kadın	60	52,31	3138	971	,208
	Erkek	38	45,07	1712		
	Toplam	98				
Genel kültür	Kadın	60	50,64	3038	1071	,577
	Erkek	38	47,7	1812		
	Toplam	98				

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının cinsiyetlerine göre anlamlı bir fark olup olmadığını belirlemek için nonparametrik testlerden Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Cinsiyete değişkenine göre öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının analiz sonuçları Tablo 6'da gösterilmiştir.

Tablo 6'da sunulan sonuçlara göre alan bilgisi (U=943; p=0,124), öğretmenlik meslek bilgisi (U=971; p=0,208) genel kültür (U=1071; p=0,577) boyutlarında cinsiyete göre anlamlı farkın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçları mesleki hizmet yılına göre nasıl dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Hizmet yılına göre gruplandırılan öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçları arasındaki farkın anlamlılığı nonparametrik

testlerden Kruskal Wallis H testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Türkçe öğretmenlerinin hizmet yılına göre eğitim ihtiyaçları Tablo 7'de verilmiştir.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin hizmet yılına göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür 3 ana temada toplanmıştır.

Alan bilgisi

Öğretmenlerin, Türkçe eğitimi alan bilgisi ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. 1-5 yıllık hizmet yılı olan 13 öğretmenden 5'i etkili iletişim, 3'ü okuma yöntem ve teknikleri, 3'ü yazma yöntem ve teknikleri, 2'si konuşma yöntem ve teknikleri, 2'si dinleme yöntem ve teknikleri, 1'i hızlı okuma teknikleri ve 1'i beden dili konularında hizmet içi eğitim talep etmiştir.

Tablo 7. Hizmet yılına göre Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları

Tema	Eğitim İçeriği	1-5 yıl		6-10 yıl		11-15 yıl		16-20 yıl		21-25 yıl		26+ yıl	
		f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Alan bilgisi	1. Etkili iletişim	5	38	7	24	10	34	6	30	2	50	0	0
	2. Okuma yöntem ve teknikleri	3	23	7	24	8	28	3	15	1	25	0	0
	3. Hızlı okuma teknikleri	1	8	6	21	8	28	7	35	0	0	0	0
	4. Yazma yöntem ve teknikleri	3	23	5	17	8	28	2	10	2	50	0	0
	5. Diksiyon	0	0	4	14	11	38	2	10	1	25	0	0
	6. Konuşma yöntem ve teknikleri	2	15	5	17	8	28	1	5	1	25	0	0
	7. Dinleme yöntem ve teknikleri	2	15	5	17	7	24	2	10	1	25	0	0
	8. Beden dili	1	8	3	10	10	34	2	10	0	0	0	0
Öğretmenlik meslek bilgisi	9. Dijital içerik üretme araçları	1	8	10	34	7	24	5	25	1	25	1	33
	10. Öğretim yöntem ve teknikleri	6	46	9	31	4	14	5	25	0	0	0	0
	11. Soru hazırlama teknikleri	3	23	7	24	9	31	5	25	0	0	0	0
	12. Eğitimde yeni yaklaşımlar	3	23	6	21	7	24	5	25	2	50	0	0
	13. Eğitim teknolojileri	3	23	4	14	8	27	4	20	1	25	2	67
	14. Rehberlik ve psikolojik danışma	1	8	4	14	7	24	3	15	1	25	1	33
	15. Öğretim materyali hazırlama	1	8	6	21	5	17	2	10	0	0	1	33
	16. Sınıf yönetimi	1	8	4	14	4	14	2	10	0	0	1	33
	17. Ölçme ve değerlendirme	1	8	3	10	4	14	3	15	0	0	0	0
	18. Öğrenme ve öğretme durumları	3	23	2	7	3	10	1	5	0	0	1	33
	19. Öğrenme psikolojisi	1	8	5	17	2	7	2	10	0	0	0	0
	20. Öğretim programının felsefesi ve amaçları	1	8	3	10	1	3	1	5	0	0	0	0
Genel kültür	21. Drama	4	31	7	24	7	24	4	20	1	25	0	0
	22. Medya okuryazarlığı	3	23	4	14	3	10	1	5	0	0	1	33
	23. Bilgi okuryazarlığı	4	31	3	10	1	3	3	15	0	0	1	33
	24. Değerler eğitimi	1	8	4	14	2	7	2	10	0	0	0	0
	25. Uluslararası sınavlar	0	0	3	10	2	7	1	5	1	25	0	0

6-10 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 7'si etkili iletişim, 7'si okuma yöntem ve teknikleri, 6'sı hızlı okuma teknikleri, 5'i yazma yöntem ve teknikleri, 5'i konuşma yöntem ve teknikleri, 5'i dinleme yöntem ve teknikleri, 4'ü diksiyon ve 3'ü beden dili alan bilgisi konularında eğitim görmek istemiştir.

11-15 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 11'i diksiyon, 10'u etkili iletişim, 10'u beden dili, 8'i okuma yöntem ve teknikleri, 8'i hızlı okuma teknikleri, 8'i yazma yöntem ve teknikleri, 8'i konuşma yöntem ve teknikleri ve 7'si dinleme yöntem ve teknikleri konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymuştur.

16-20 yıllık hizmet yılı olan 20 öğretmenden 7'si hızlı okuma teknikleri, 6'sı etkili iletişim, 3'ü okuma yöntem ve teknikleri, 2'si yazma yöntem ve teknikleri, 2'si diksiyon, 2'si dinleme yöntem ve teknikleri, 2'si beden dili ve 1'i konuşma yöntem ve teknikleri konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

21-25 yıllık hizmet yılı olan 4 öğretmenden 2'si etkili iletişim, 2'si yazma yöntem ve teknikleri, 1'i okuma yöntem ve teknikleri, 1'i diksiyon, 1'i konuşma yöntem ve teknikleri ve 1'i dinleme yöntem ve teknikleri konularında eğitim talep etmiştir.

26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan 3 öğretmen alan bilgisi konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymadıkları belirlenmiştir.

Öğretmenlik meslek bilgisi

Öğretmenlerin, meslek bilgisi ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. 1-5 yıllık hizmet yılı olan 13 öğretmenden 6'sı eğitimde yeni yaklaşımlar, 3'ü dijital içerik üretme araçları, 3'ü eğitim teknolojileri, 3'ü rehberlik ve psikolojik danışma, 3'ü ölçme ve değerlendirme, 1'i öğretim yöntem ve teknikleri, 1'i öğretim materyali hazırlama, 1'i sınıf yönetimi, 1'i öğrenme ve öğretme durumları, 1'i öğrenme psikolojisi, 1'i soru hazırlama teknikleri ve 1'i öğretim programının felsefesi ve amaçları konularında eğitim görmek istemiştir.

6-10 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 10'u soru hazırlama teknikleri, 9'u eğitimde yeni yaklaşımlar, 7'si dijital içerik üretme araçları, 6'sı eğitim teknolojileri, 6'sı öğretim materyali hazırlama, 5'i öğrenme psikolojisi, 4'ü rehberlik ve psikolojik danışma, 4'ü öğretim yöntem ve teknikleri, 4'ü sınıf yönetimi, 3'ü öğrenme ve öğretme durumları, 3'ü öğretim programının felsefesi ve amaçları ve 2'si ölçme ve değerlendirme konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymuştur.

11-15 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 9'u dijital içerik üretme araçları, 8'i rehberlik ve psikolojik danışma, 7'si soru hazırlama teknikleri, 7'si eğitim teknolojileri, 7'si öğretim yöntem ve teknikleri, 5'i öğretim materyali hazırlama, 4'ü eğitimde yeni yaklaşımlar, 4'ü sınıf yönetimi, 4'ü öğrenme ve öğretme durumları, 3'ü ölçme ve değerlendirme, 2'si öğrenme psikolojisi ve 1'i öğretim programının felsefesi ve amaçları konularında hizmet içi eğitime talep etmiştir.

16-20 yıllık hizmet yılı olan 20 öğretmenden 5'i soru hazırlama teknikleri, 5'i eğitimde yeni yaklaşımlar, 5'i dijital içerik üretme araçları, 5'i eğitim teknolojileri, 4'ü rehberlik ve psikolojik danışma, 3'ü öğrenme ve öğretme durumları, 3'ü öğretim yöntem ve teknikleri, 2'si öğretim materyali

hazırlama, 2'si sınıf yönetimi, 2'si öğrenme psikolojisi, 1'i ölçme ve değerlendirme ve 1'i öğretim programının felsefesi ve amaçları öğretmenlik meslek bilgisi konularında eğitim görmek istemiştir.

21-25 yıllık hizmet yılı olan 4 öğretmenden 2'si eğitim teknolojileri, 1'i soru hazırlama teknikleri, 1'i öğretim yöntem ve teknikleri ve 1'i rehberlik ve psikolojik danışma öğretmenlik meslek bilgisi konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan 3 öğretmenden 2'si rehberlik ve psikolojik danışma, 1'i soru hazırlama teknikleri, 1'i öğretim yöntem ve teknikleri, 1'i öğretim materyali hazırlama, 1'i sınıf yönetimi ve 1'i ölçme ve değerlendirme öğretmenlik meslek bilgisi konularında eğitim görmek istemiştir.

Genel kültür

Öğretmenlerin, genel kültür ile ilgili eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir. 1-5 yıllık hizmet yılı olan 13 öğretmenden 4'ü drama, 4'ü bilgi okuryazarlığı, 3'ü medya okuryazarlığı ve 1'i değerler eğitimi gibi genel kültür konularında hizmet içi eğitim talep etmiştir.

6-10 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 7'si drama, 4'ü medya okuryazarlığı, 4'ü değerler eğitimi, 3'ü bilgi okuryazarlığı ve 3'ü uluslararası sınavlar gibi genel kültür konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

11-15 yıllık hizmet yılı olan 29 öğretmenden 7'si drama, 3'ü medya okuryazarlığı, 2'si değerler eğitimi, 2'si uluslararası sınavlar, 1'i bilgi okuryazarlığı gibi genel kültür konularında eğitim görmek istedikleri belirlenmiştir.

16-20 yıllık hizmet yılı olan 20 öğretmenden 4'ü drama, 3'ü bilgi okuryazarlığı, 2'si değerler eğitimi, 1'i medya okuryazarlığı ve 1'i uluslararası sınavlar gibi genel kültür konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

21-25 yıllık hizmet yılı olan 4 öğretmenden 1'i drama ve 1'i uluslararası sınavlar gibi genel kültür konularında eğitim görmek istemiştir.

26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan 3 öğretmen 1'i bilgi okuryazarlığı, 1'i de medya okuryazarlığı konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymuşlardır.

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının hizmet yıllarına göre anlamlı bir şekilde farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için nonparametrik testlerden Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Hizmet yılı değişkenine göre öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının analiz sonuçları Tablo 8'de gösterilmiştir.

Tablo 8'de öğretmenlerin hizmet yılı gruplarına göre alan bilgisi frekansları karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı farklılık yoktur ($X^2_{(5)}=6,453$; $p=0,265$). Öğretmenlerin hizmet yılı gruplarına göre öğretmenlik meslek bilgisi frekansları karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı farklılık yoktur ($X^2_{(5)}=2,288$; $p=0,808$). Öğretmenlerin hizmet yılı gruplarına göre genel kültür frekansları karşılaştırıldığında gruplar arasında anlamlı farklılık olmadığı söylenebilir ($X^2_{(5)}=1,767$; $p=0,88$).

Tablo 8. Hizmet yılı değişkenine göre öğretmenlerin hizmet içi eğitim analiz sonuçları

Tema	Grup	N	Sıra Ortalamaları	sd	x ²	p
Alan bilgisi	0-5 yıl	13	47,12	5	6,453	,265
	6-10 yıl	29	44,43			
	11-15 yıl	29	57,03			
	16-20 yıl	20	49,58			
	21-25 yıl	4	57,38			
	26 yıl ve üzeri	3	25,00			
Öğretmenlik meslek bilgisi	0-5 yıl	13	44,81	5	2,288	,808
	6-10 yıl	29	50,95			
	11-15 yıl	29	53,95			
	16-20 yıl	20	45,08			
	21-25 yıl	4	40,00			
	26 yıl ve üzeri	3	55,00			
Genel kültür	0-5 yıl	13	55,42	5	1,767	,880
	6-10 yıl	29	51,86			
	11-15 yıl	29	47,97			
	16-20 yıl	20	44,75			
	21-25 yıl	4	48,75			
	26 yıl ve üzeri	3	48,20			

Tartışma ve Sonuç

Hizmet içi eğitimler, bir meslek grubundaki bireylere çeşitli bilgi ve beceriler edindirmek için yapılan, planlı ve kurumsal bir süreçtir. Eğitim ve öğretimden sorumlu öğretmenlerin görev süresince öğrenme eksiklerini tamamlamak ve onlara yeni bilgi, beceriler edindirmek oldukça önemlidir. Çünkü öğretmenlerden; edindikleri bilgi ve becerileri çevresine aktaran, öğrencilerine uygun bir model olması beklenir. Öğretmenlerin eğitimdeki etki gücü dikkate alındığında onların donanımlı ve nitelikli olması gerekir. Bunun için araştırmada Türkçe öğretmenlerin hizmet içi eğitim ihtiyaçları belirlenmiştir.

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları alan bilgisi, öğretmenlik meslek bilgisi ve genel kültür temaları altında toplanmıştır. Türkçe alan bilgisi özelinde öğretmenlerin daha çok etkili iletişim eğitimine ihtiyaç duydukları belirlenmiştir. Ardından okuma, yazma ve konuşma yöntem ve teknikleri konularında eğitim görmek istemişlerdir. Bu konular lisans dönemi Türkçe programında ders olarak yer almaktadır. Yine de öğretmenlerin bu dil becerileri konularında eğitim almak istedikleri belirlenmiştir. Öğretmenlerin dil becerilerinde kendilerini geliştirmek istemelerinin nedenleri; branşlar arasında yapılan değişimler ile başka branşlardaki öğretmenlerin Türkçe öğretmeni olarak görevlendirilmesi olabilir. Alanyazında yapılan araştırmalarda branş değiştiren öğretmenlerin alan bilgilerinin ve yöntem/teknik bilgilerinin eksik olduğu, sınıf yönetiminde ve değişen programa uyum sağlamada zorlandıkları belirlenmiştir (Ersözülü ve diğerleri, 2014; Eskiçumalı ve diğerleri, 2014). Belirtilen bu nedenlerden dolayı öğretmenler bu konularda eğitim görmek istedikleri söylenebilir.

Türkçe öğretmenlerinin, diksiyon ve beden dili konularında kendilerini geliştirmek istedikleri belirlenmiştir.

Bozkurt ve Kaya (2019)'ya göre Türkçe öğretmenlerinin kendi konuşma becerilerini yeterli bulmadıklarını bulgulamıştır. Özellikle Türkçe öğretmenlerin Türkçeyi doğru, güzel ve etkili kullanması gerekir. Türkçe öğretmenlerinin buna yönelik hizmet içi eğitimler istedikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Öğretmenlerin, meslek bilgisi ile ilgili eğitim ihtiyaçlarına bakıldığında eğitim teknolojilerine yönelik ilgilerinin olduğu belirlenmiştir. COVID-19 salgınıyla birlikte eğitimin dijital ortam üzerinden gerçekleşmesi (Bozkurt, 2020; Sözen, 2020) ve eğitimde teknoloji kullanımının yaygınlaşması (Turgut, 2012) bu konulara ilgiyi artırmıştır. Dijital yetkinlikleri gelişmiş bir öğretmenin dersi daha iyi organize edebileceği ve yeni kuşak dijital neslin doğasına uygun öğretim faaliyetlerini planlayabileceği söylenebilir (Dilekçi, 2021). Yine öğretmenlerin eğitimdeki yeni yaklaşımlardan haberdar olmak istedikleri belirlenmiştir. Uçar ve diğerleri (2007) de araştırmalarında öğretmenlerin öğretimdeki yeni yaklaşımlarla ilgili eğitime ihtiyaç duydukları sonucuna ulaşımlardır.

Türkçe öğretmenlerinin öğretim yöntem ve teknikleri, öğretim materyali hazırlama, öğrenme ve öğretme durumları, öğrenme psikolojisi, öğretim programları, sınıf yönetimi, rehberlik ve psikolojik danışma konularında eğitim görmek istedikleri belirlenmiştir. Ayrıca MEB'in yeni nesil soru, beceri temelli sorularla liselere geçiş sınavlarını yapmayı hedeflediği son dönemlerde öğretmenler bu yeni duruma uyum sağlamak için ölçme ve değerlendirme, soru hazırlama teknikleri konularında eğitim görmek istemektedir. Bu araştırmadaki sonuçlara benzer Uçar ve diğerleri (2007) de araştırmalarında öğretmenlerin öğretim yöntem teknikleri ve öğretim programları ile ilgili eğitime ihtiyaç duydukları sonucuna ulaşımlardır. Şahin (2013) de öğretmenlerin ara sıra meslek bilgisi konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duyduklarını belirlemiştir. Öğretmenlerin öğretim yöntem ve

teknik bilgisine sahip olmaları Türkçe dersinin etkili bir şekilde öğretimini destekleyecektir.

Öğretmenlerin, son dönemde gündem olan drama, değerler eğitimi ve uluslararası sınavlar gibi genel kültür konularına ilgi duyduğu; medya ve bilgi okuryazarlığı konularını öğrenmek istedikleri belirlenmiştir. Bu bulgu ile öğretmenlerin gündemi takip ettikleri ve bu genel kültür konularında gelişmek istedikleri anlaşılmaktadır.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin cinsiyete göre alan bilgisi hizmet içi eğitim ihtiyaçları değerlendirildiğinde kadın ve erkek öğretmenler etkili iletişim, hızlı okuma teknikleri, diksiyon, okuma, yazma, dinleme, konuşma yöntem ve teknikleri konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymaktadır. Özellikle dört dil becerilerinin öğretimi üzerine kurgulanmış Türkçe dersinin etkili öğretimi için sözlü ve yazılı anlatımın kuramsal bilgilerine sahip olmak gerekir.

Kadın ve erkek öğretmenlerin dijital içerik üretme araçları ve eğitim teknolojileri konularındaki eğitimlere ilgilerinin olduğu belirlenmiştir. Bu ilginin temelinde COVID-19 salgınıyla birlikte eğitimin dijital aygıt ve uygulamalar üzerinde gerçekleşmesi (Bozkurt, 2020; Sözen, 2020) ve son dönemde eğitimde teknoloji kullanımının yaygınlaşması (Turgut, 2012) olduğu söylenebilir. Öğretmenlerin 21. yüzyılda dijital okuryazarlık becerilerine sahip olmaları gerekir. Kadınların en çok soru hazırlama teknikleri, erkeklerin ise en çok öğretim yöntem ve teknikleri konularında kendilerini geliştirmek istedikleri belirlenmiştir.

Genel kültür özelinde değerlendirildiğinde kadın ve erkek öğretmenler drama eğitimine; ardından erkekler değerler eğitimine, kadınlar uluslararası sınav konularına ilgi duymaktadır. Öğretmenlerin cinsiyetten bağımsız olarak bilgi ve medya okuryazarlıkları konularına ilgilerinin az olduğu söylenebilir.

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları cinsiyete göre analiz edildiğinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu araştırma bulgusuna benzer olarak sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının cinsiyete göre anlamlı olarak farklılaşmadığı bulgulanmıştır (Şahin, 2013; Uçar ve diğerleri, 2007).

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin görev süresine göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları alan bilgisine göre değerlendirildiğinde 1-26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan bütün öğretmenler etkili iletişim konusunda eğitime ihtiyaç duyduğu belirlenmiştir. İletişimin öğretmenliğin temeli olduğu düşünüldüğünde bu oldukça önemlidir. Ardından 1-5 yıl hizmet yılı olan öğretmenler okuma ve yazma yöntem ve teknikleri, 6-10 yıl hizmet yılı olan öğretmenler okuma yöntem ve teknikleri, 11-15 yıl hizmet yılı olan öğretmenler diksiyon ve beden dili, 16-20 yıl hizmet yılı olan öğretmenler hızlı okuma teknikleri ve 21-25 yıl hizmet yılı olan öğretmenler yazma yöntem ve teknikleri konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymaktadır. Burada en dikkat çekici bulgu 26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan öğretmenlerin Türkçe alan bilgisiyyle ilgili herhangi bir eğitime ihtiyaç duymadıklarını düşünmesidir. Oysa lisans dönemlerinde dil beceri derslerinin programda ağırlığının az olduğu dikkate alındığında; yeni bilgilerin ortaya çıkması, eski bilgilerin yerini güncel bilgiye bıraktığını düşündüğümüzde hizmet yılı yüksek öğretmenlerin bu konuda eğitime ihtiyaç duymaları gerektiği söylenebilir. Hizmet içi eğitimlerin genellikle isteğe bağlı olarak gerçekleştiği düşünüldüğünde hizmet yılı yüksek

öğretmenlerin bu konuda isteksiz oldukları anlaşılmaktadır. Bu isteksizliğin nedeni olarak öğretmenlerin hizmet yılına bağlı olarak artan mesleki tükenmişlikleri gösterilebilir. Mesleki kıdem arttıkça öğretmenlerin duyarsızlaşma ve duygusal tükenme düzeylerinde tükenmişlik artmaktadır (Cemaloğlu ve Erdemoğlu Şahin, 2007; Gündüz, 2004; Tuğrul ve Çelik, 2002). Öğretmenlerin hizmet yılına bağlı olarak artan mesleki tükenmişlikleri ve hizmet içi eğitimlere katılmadaki isteksizlikleri aşılması gereken engeller arasında olduğu söylenebilir.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin görev süresine göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları öğretmenlik meslek bilgisine göre değerlendirildiğinde 1-5 yıl hizmet yılı olan öğretmenler eğitimde yeni yaklaşımlar, 6-10 yıl hizmet yılı olan öğretmenler soru hazırlama teknikleri, 11-15 yıl hizmet yılı olan öğretmenler dijital içerik üretme araçları, 16-20 yıl hizmet yılı olan öğretmenler soru hazırlama teknikleri, 21-25 yıl hizmet yılı olan öğretmenler eğitim teknolojileri, 26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan öğretmenler rehberlik ve psikolojik danışma konularında hizmet içi eğitime ihtiyaç duymaktadır. Ayrıca 26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan öğretmenlerin yeni öğrenci kuşağına yaklaşım konusunda zorlandıkları buna bağlı olarak öğretmenlerin rehberlik ve psikolojik danışma konularında eğitim istemişlerdir. Hizmet yılı arttıkça dijital becerilerin azaldığı (Aksoy ve diğerleri, 2021) ve buna bağlı olarak bilgi ve iletişim teknolojileri konularındaki eğitimlere talebin arttığı anlaşılmaktadır. Hizmet yılı az olan öğretmenler sınıf yönetimi eğitimlerine ihtiyaç duydukları belirlenmiştir. Bu bulgu Uçar ve diğerlerinin (2007) araştırmalarındaki bulgu ile benzerlik göstermiştir.

Araştırmaya katılan Türkçe öğretmenlerinin görev süresine göre hizmet içi eğitim ihtiyaçları değerlendirildiğinde çok azı genel kültür eğitimlerine ihtiyaç duymaktadır. 1-20 yıl hizmet yılı olan öğretmenler drama, 21-25 yıl hizmet yılı olan öğretmenler drama ve uluslararası sınavlar konusunda eğitim ihtiyacını belirtmişlerdir. 26 yıl ve üzeri hizmet yılı olan öğretmenler bilgi ve medya okuryazarlığı konularında hizmet içi eğitim talep etmişlerdir. Hizmet yılı az olan öğretmenlerin genel kültür eğitimleriyle ilgili oldukları belirlenmiştir. Bu bulgu 10-15 yıl çalışan öğretmenlerin genel kültür alanında diğer kıdem gruplarına göre daha fazla eğitime ihtiyaç duydukları bulgusuyla kısmen benzeşmektedir (Şahin, 2013). Deneyime bağlı olarak kültürel birikimin olduğu düşünüldüğünde mesleğe yeni başlayan öğretmenlere genel kültür konularında hizmet içi eğitim olanağı sunulabilir.

Türkçe öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları onların hizmet yılına göre analiz edildiğinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu sonuca benzer olarak Uçar ve diğerleri (2007) de sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının hizmet yıllarına göre anlamlı bir fark olmadığını bulgulanmıştır. Şahin (2013) farklı kıdem gruplarındaki sınıf öğretmenlerinin alan bilgisi ve meslek bilgisine yönelik konularda hizmet içi eğitim ihtiyaçlarında anlamlı bir farklılık olmadığını bulgulanmıştır. Ancak bu çalışma sonucundan farklı olarak 10-15 yıl çalışan öğretmenlerin genel kültür alanında diğer kıdem gruplarına göre anlamlı farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır. Serin ve Korkmaz (2014), araştırmalarında sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları onların hizmet yılına göre analiz edildiğinde 1-5 ve 6-10 yıllık mesleki deneyime sahip öğretmenler lehine anlamlı bir fark bulmuşlardır.

Yapılan araştırmalarda bazı öğretmenler talep ettikleri eğitimlere sınırlı kontenjandan dolayı katılamazken; bazı öğretmenlerin de bu eğitimlere zorunlu olarak katıldıkları bulunmuştur. Ayrıca öğretmenler bu eğitimlerin mesleki getirisinin olmamasından yakınmaktadır (Öztürk Akar, 2007). Susar Kırmızı (2000) araştırmasında Türkçe öğretmenleri hizmet içi eğitim programlarını hem nicelik ve hem de nitelik bakımında yetersiz görmektedir. Bunlar dikkate alınarak öğretmen beklentilerine göre eğitimlerin şekillendirilmesinde fayda vardır. Ayrıca zorunluluk söz konusu olduğunda öğretmenler açısından eğitimler verimsiz olabilmektedir.

Genel olarak öğretmenler hizmet içi eğitimlerin verimli olmadığına yönelik kanaate sahiptir. (Epeçan ve Erzen, 2008; Gül ve Aslan, 2009; Uçar ve İpek, 2006; Karadağ, 2015; Karasolak ve diğerleri, 2013). Ayrıca öğretmenlere göre hizmet içi eğitimler yetersizdir (Şen, 2011). Bu bulgular dikkate alındığında bu olumsuz tutumun altındaki nedenler araştırılmalıdır. Bu olumsuz tutumun değiştirilmesi için yeni yöntemlerle eğitimlerin kurgulanması gerekebilir.

Millî Eğitim Bakanlığı ve İl Millî Eğitim Müdürlüklerine yönelik öneriler aşağıda sıralanmıştır:

- Hizmet içi eğitimlerin niceliği ve niteliği artırılabilir.
- Hizmet içi eğitim programları öğretmen isteklerine göre oluşturulabilir.
- Belli aralıklarla öğretmenlerin eğitim ihtiyaçları belirlenebilir ve bunlardan hareketle hizmet içi eğitimlerde verilecek dersler planlanabilir.
- Türkçe öğretmenlerine oryantasyon, tamamlama, geliştirme ve özel alan eğitimleri planlanabilir.
- Türkçe derslerinde görevlendirilen öğretmenlere branşın ihtiyaçlarına yönelik eğitimler verilebilir.

Yazar Katkı Oranı

Yazar çalışmada başka bir yazarın katkısı olmadığını ve çalışmanın son halini okuduğunu ve onayladığını beyan etmektedir.

Etik Kurul Beyanı

Bu çalışma Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimlerde İnsan Araştırmaları Etik Kurulunda (Protokol No. 2021/13) 01.02.2021 tarihli 2021/01 toplantısında alınan onay kararı ile yürütülmüştür.

Çatışma Beyanı

Yazar bu çalışmada herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını bildirmektedir.

Kaynaklar

- Aksoy, N. C., Karabay, E. ve Aksoy, E. (2021). Sınıf Öğretmenlerinin Dijital Okuryazarlık Düzeylerinin İncelenmesi. *Selçuk İletişim*, 14(2), 859-894. <https://doi.org/10.18094/josc.871290>
- Azar, A. ve Çepni S. (1999). Yeni öğretmenlerin iş basında gelişimini destekleyen modelleri. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayı*, 39-45.
- Babacan, Ş. ve Özey, R. (2016). Coğrafya öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyacı. *Marmara Coğrafya Dergisi*, 33, 1-24. <https://doi.org/10.14781/mcd.17180>
- Baskan, H. (2001). *İlköğretim okullarında görevli öğretmenlerin hizmetiçi eğitim programlarının etkililiğine ilişkin algı ve beklentileri (Denizli ili örneği)*

- (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Baştürk, R. (2012). İlköğretim Öğretmenlerinin Hizmetiçi Eğitime Yönelik Algı ve Beklentilerinin İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42(42), 96-107.
- Bozkurt, A. (2020). Koronavirüs (COVID-19) pandemi süreci ve pandemi sonrası dünyada eğitime yönelik değerlendirmeler: Yeni normal ve yeni eğitim paradigması. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(3), 112-142.
- Budak, Y. (1998). Eğitimde toplam kalite yönetimi açısından öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitim ihtiyaçları ve programlarına bir yaklaşım. *Millî Eğitim*, 140, 35-38.
- Budak, Y. (1999). Eğitimde toplam kalite yönetimi ve etkili okulun gerçekleştirilmesinde öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitimin önemi. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 251, 35-38.
- Cemaloğlu, N. ve Erdemoğlu Şahin, D. (2007). Öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 15(2), 463-484.
- Cemaloğlu, N., Kukul, V., Üstündağ, M. T., Güneş, E., ve Arslangilay, A. S. (2018). Eğiticilerin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi: Bilecik ili örneği. *Electronic Turkish Studies*, 13(11), 399-420.
- Cherubini, G., Zambelli, F. ve Boscolo, P. (2002). Student motivation: an experience of inservice education as a context for professional development of teachers. *Teaching and Teacher Education*, 18, 273-288. [https://doi.org/10.1016/S0742-051X\(01\)00069-5](https://doi.org/10.1016/S0742-051X(01)00069-5)
- Dilekçi, A. (2021). *21. yüzyıl becerilerine göre tasarlanan öğretim etkinliklerinin eleştirel ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirmeye etkisi* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bolu.
- Epeçan, C. ve Erzen, M. (2008). İlköğretim Türkçe dersi öğretim programının değerlendirilmesi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(4), 182-202. <https://doi.org/10.24315/tred.580427>
- Erdem, A. R. ve Şimşek S. (2013). Öğretmenlere ve Okul Yöneticilerine Verilen Hizmet İçi Eğitimlerin İrdelenmesi. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(4), 94-108.
- Ergin, İ., Akseki, B. ve Deniz, E. (2012). İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçları. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(42), 55-66.
- Ersöz, Z. N., Maviş, F. Ö., Özel, Ö. ve Kürşadoğlu, A. E. (2014). Alan Değişikliği Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Geçtikleri Alanla İlgili Uyum Sorunları ve Çözüm Önerileri. *Eğitimde Politika Analizi*, 3(1), 8-23.
- Eskicumalı, A., Demirtaş, Z., Erdoğan, D. G. ve Arslan, S. (2014). Sınıf öğretmenliğinden branş öğretmenliğine geçiş sürecinin getirdiği sorunlar: Sakarya örneği. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, (42), 0-2.
- Gönen, S. ve Kocakaya, S. (2006). Fizik öğretmenlerinin hizmet içi eğitimler üzerine görüşlerinin değerlendirilmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(19), 37-44.
- Gül, T. ve Aslan, N. (2009). Sınıf öğretmenlerinin küreselleşme, toplumsal gelişme ve hizmet içi eğitim

- programlarına ilişkin görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(3), 881-894.
- Gültekin, M. ve Çubukçu, Z. (2008). İlköğretim öğretmenlerinin hizmet içi eğitime ilişkin görüşleri. *Manas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19, 185-201.
- Gültekin, M., Çubukçu, Z. ve Dal, S. (2010). İlköğretim öğretmenlerinin eğitim-öğretimle ilgili hizmet içi eğitim gereksinimleri. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 131-152.
- Gündüz, B. (2004). *Öğretmenlerde tükenmişliğin akılcı olmayan inançlar ve bazı mesleki değişkenlere göre yordanması* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Gürel T. (2009). Hizmet içi eğitimlerin kurum içi iletişim aracı olarak kullanımına yönelik bir öneri. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 23(3), 19-34.
- Harris, B. (1989). *In-service education for staff development*. Boston: Allyn and Bacon Inc.
- IBM Corp. (2015). *IBM SPSS statistics for windows, version 23.0*. Armonk, NY: IBM Corp.
- Karadağ, R. (2015). Sınıf öğretmenlerinin Türkçe öğretimine yönelik hizmet içi eğitimlere ilişkin görüşleri ve hizmet içi eğitim gereksinimleri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16 (3), 33-50. <https://doi.org/10.17679/uefd.16380134>
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Karadolak, K., Tanrıseven, I. ve Yavuz Konokman G. (2013). Öğretmenlerin hizmetiçi eğitim etkinliklerine ilişkin tutumlarının belirlenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21 (3), 997-1010.
- Kaya, Ö. ve Bozkurt, B. Ü. (2019). Türkçe Öğretmenlerinin Konuşma Becerisi Yeterliklerine İlişkin Bir Durum Çalışması. *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi*, 8(3), 670-691.
- MEB, (1988). *Hizmet içi eğitim, kuruluş, gelişme, faaliyetler 1960-1987*. Ankara: MEB Yayınları.
- O'Sullivan, M. C. (2001). The inset strategies model: an effective inset model for unqualified and underqualified primary teachers in Namibia. *International Journal of Educational Development*, 21, 93-117. [https://doi.org/10.1016/S0738-0593\(00\)00026-2](https://doi.org/10.1016/S0738-0593(00)00026-2)
- Öztürk Akar E., (2007). Biyoloji öğretmenlerinin hizmetiçi eğitim ihtiyaçları ve gözlemlenen bölgesel farklılıklar. *Eğitim ve Bilim*, 32, (143), 68-79.
- Öztürk, G. ve Öztürk, Ö. (2019). Müzik Öğretmenlerinin Hizmetiçi Eğitim İhtiyaçları (Tokat İli Örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 27(5), 1921-1934. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.3001>
- Saban, A. (2000). Hizmet içi eğitimde yeni yaklaşımlar, *Millî Eğitim Dergisi*. 145 (1), 25-27.
- Şahin, Ü. (2013). *Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesi ve bir model önerisi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Seferoğlu, S. S. (2003). *Öğretmenlerin hizmet içi eğitiminde yeni yaklaşımlar*. Çağdaş Eğitim Sistemlerinde Öğretmen Yetiştirme Ulusal Sempozyumu, Sivas.
- Selimoğlu, E. ve Biçen Yılmaz, H. (2009). Hizmet içi eğitimin kurum ve çalışanlar üzerine etkileri. *Paradoks, Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 5,(1). 1-12.
- Şen, B. (2011). *Okul öncesi öğretmenlerinin mesleki doyumları ve hizmet içi eğitim ihtiyaçları üzerine bir araştırma* (Uşak ili örneği) (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Serin, M. K. ve Korkmaz, İ. (2014). Sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının analizi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 155-169.
- Sözen, N. (2020). COVID-19 sürecinde uzaktan eğitim uygulamaları üzerine bir inceleme. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(12), 302-319.
- Susar Kırmızı, F. (2000). *Türkçe öğretiminde karşılaşılan sorunlar ve bu sorunların öğretmen performansına etkileri* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Tortop, N. (1994). *Personel yönetimi*. Ankara: TODAİE Yayınları.
- Tuğrul, B ve Çelik, E. (2002). Normal çocuklarla çalışan anaokulu öğretmenlerinde tükenmişlik. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2, 12.
- Turgut S. (2012). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitim ihtiyaçlarının saptanması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Uçar, A., Başar, M. A. ve Hamarat S. (2007). Çanakkale ilinde görev yapan sınıf öğretmenlerinin hizmetiçi eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesine yönelik istatistiksel bir yaklaşım. *Çanakkale Araştırmaları Türk Yılığ Bahar*, 140, 103-127.
- Uçar, R. ve İpek, C. (2006). İlköğretim okullarında görev yapan yönetici ve öğretmenlerin MEB hizmet içi eğitim uygulamalarına ilişkin görüşleri. *Yüzcüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, III (1), 34-53.
- Variş, F. (1973). *Cumhuriyetin 50. yılında Türkiye'de öğretmen yetiştirmede karşılaşılan sorunlar 50. yıla armağan*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları.
- Yılmaz H. ve Düğenci, M. (2010, Şubat). *Hizmet İçi Eğitime Farklı Bir Yaklaşım: E-Hizmet İçi Eğitim*. XII. Akademik Bilişim Konferansı'nda sunulan bildiri, Muğla Üniversitesi, Muğla.

Extended Summary

Introduction

Education is a continuous process for all occupations and at all ages. Education is a lifelong process that helps people acquire new knowledge and develop skills. Teachers interested in achieving teaching goals should first have adequate knowledge because they are the guides of education. Undergraduate students (preservice teachers) receive training in field knowledge, professional knowledge, and general knowledge and put that knowledge into practice in professional life. However, teachers sometimes have difficulty keeping up with new developments in technology and education (Şahin, 2013). Teachers should constantly update themselves in the face of developments in education in the 21st century.

Advances in science and technology have paved the way for in-service training tailored to teachers. In-service training has three goals targeting public or private staff: (1) increasing work efficiency, (2) helping them update their knowledge and skills, and (3) encouraging them to adapt to changes (MoNE, 1988). According to Budak (1999), in-service training for teachers aims to help them acquire the knowledge and develop the skills necessary to provide effective teaching and attain educational goals.

In-service training for teachers has various goals: filling in the gaps of their knowledge they were supposed to acquire during their undergraduate years (Gültekin et al., 2010), helping new teachers internalize institutional culture and adapt to the new setting (Baskan, 2001), informing them of new developments in technology and their fields of expertise, and providing motivational activities to prevent burnout.

In-service training for teachers also aims to keep them updated about the changing roles and job requirements and teach them job and process steps. Teachers in Turkey are provided with such training so that they live up to the expectations of the Ministry of National Education and practice their job as effectively as possible.

Teachers need in-service training. What is important at this point is to determine what teachers know and do not know. To promote professional development, we should identify the gaps in teachers' knowledge and design in-service teaching programs accordingly. Therefore, this study focused on Turkish teachers' needs for in-service training.

Method

This study adopted a quantitative survey design to determine Turkish teachers' needs for in-service training. Researchers adopt survey models to collect data on the characteristics of specific groups and then examine the data for differences among variables (Karasar, 2012). This study identified Turkish teachers' needs for in-service training and investigated the situation based on different variables. The study population consisted of all Turkish teachers working at middle schools in Bolu/Turkey in the 2020-2021 academic year. We did not perform any sampling because we aimed to reach the whole population. We sent the survey to 108 teachers. One hundred and two teachers filled it out. We excluded four surveys due to missing data. Therefore, the sample consisted of 98 teachers. The researcher developed the survey. It consisted of items on demographic characteristics

(gender, work experience, etc.) and needs for in-service training. The data were collected online (Google Forms) for accessibility and time concerns. Quantitative data collected from 98 teachers in the study were analyzed using descriptive and comparative statistics. Thus, in-service training needs of teachers for field knowledge, teaching profession knowledge and general culture were tried to be determined.

Findings, Discussion and Results

Participants' needs for in-service training were grouped under three themes: field knowledge, professional knowledge, and general knowledge. As for field knowledge, participants needed training in effective communication skills the most, followed by reading, writing, and speaking methods and techniques. Participants stated that they had gaps in their knowledge of those topics, although the undergraduate Turkish curriculum addressed them.

It is understood that Turkish teachers want to improve themselves in diction and body language. Teachers demanded in-service training for this purpose.

As for professional knowledge, participants were interested in education technologies. This is probably because education has shifted to digital platforms since the COVID-19 pandemic began.

Overall, participants with more work experience were not interested in in-service training, which may be due to professional burnout that comes with age. Therefore, we should seek alternative ways to encourage them to improve themselves. Moreover, participants with more than 25 years of work experience needed guidance and psychological counseling because they had difficulty connecting and communicating with younger teachers.

Author Contribution Rate

The author declares that no other author has contributed to the study and that he has read and approved the final version of the study.

Ethical Declaration

The purposes and procedure of the current study were granted approval from the ethical committee of the Bolu Abant İzzet Baysal University (Ethics Committee's Decision Date: 01.02.2021, Ethics Committee Approval Issue Numbers: 2021/13).

Conflict Statement

The author declares that there is no conflict of interest.